

тогава трѣба да му се обадимъ и да го молимъ да ны прости и потрай малко-то убаванье.

Когато иде нѣкой отличенъ человѣкъ да ны посѣти, трѣба да го посрѣщаме или отвѣнъ собж.-тѣ, или на двора, или при дворни-тѣ врата, споредъ, какъвто е степень. А кога ни додатъ нѣкои намъ равны, или мало по-горни отъ нась, стига само да имъ ставаме правы, и да ги посрѣщаме въ сѣ-щж.-тѣ собж.

И кога поздравимъ посѣтителя си, трѣба да го поканемъ да седне, като му посочимъ по добро-то място, та се сѣти и ный да сѣднемъ до него.

Въ растоянье на посѣщеніе-то съ человѣка трѣба да се разговаряме умно и весело, и да отбѣгва-ме сичко-то, което може да докара тяготѣ или гнусотѣ.

А когато посѣтитель-тѣ ни стане да си отива, трѣба да го помолимъ и веднѣждъ и дваждъ, ако е възможно да не бѣрза; и кога видимъ, че ще си идѣ, трѣба да му благодаримъ за посѣщеніе-то, както приличя и да го испратимъ, като отворимъ собени-тѣ врата, и като вървимъ подиря му до от-вѣнъ, или до стълба-та, или, ако нѣкой личенъ — и до дворни-тѣ врата, дѣто и да сѣдимъ, дордѣ той замене.